

Кардамъ. Какво? Данѣкъ ли да ви плащамъ? Ето ви данѣкъ (скъжева писмото). Ще са опитами, кой да плаща данѣкъ. Не е Кардамъ, Телерикъ. Страшенъ Гръмъ ще гърми надъ главитѣ ви, за награжденіе на мърснитѣ ви дѣла. И въ земята да са скріете пакъ ще ви гонимъ и тѣпчимъ. Тукъ, въ тѣя гърди (показва си гърдитѣ), отмъщеніе лежи, отмъщеніе. Затова иди и кажи на Господаря си, некъ са приготви за бой.

Тимотей. Моляхъ ви господарю, ако е възможно кажете ми причинитѣ: защо неприемате условіята на мира, когато е нашата държава по-силна отъ вашата?

Кардамъ. Какво? Ти достоенъ ли си да са разговаряшъ съ единъ върховенъ господарь. Белкимъ и вие Византійцитѣ са броятъ за нѣщо на свѣта? О, вие лукави робови, и на васъ е куцналъ послѣднія часъ. Или мислитѣ чи ще мя измаматъ като Телерика, за да мѣ женитѣ? Скоро излизай изъ двора ми, до дете не съмъ тѣ живъ опекалъ. (Тимотей излиза) проклети сътворенія

Кодинъ. Ето защо искатъ миръ. Да ни скубятъ, а ние да ги глѣдами и слушами. Търговія да въртѣтъ въ земята ни, и да пичелятъ, а ние да зяпамъ. О, далеко е отъ насъ мирътъ.

Кардамъ. Господа! Нестърпеніето ми са умножава, искамъ часъ по-скоро да видѣ първія си опитъ като царь на равното поле. Да покажа славно на върлитѣ ни неприятелъ, че по-силнія трѣба да са почита и уважава, а не да плаща данѣкъ. Затова некъ отидемъ, да са приготвимъ и да извѣстимъ на войската намѣреніето си.

Цвѣтко. Добръ. Некъ отидемъ. (сички излизатъ).

ЯВЛЕНІЕ ШЕСТО.

Драгомиръ, Цоко.

Драгомиръ. Добръ е, царътъ е излѣзълъ. А и Кръстана нѣма да са научимъ, защо е дошълъ Гръцкія посланикъ?